

Zatracení přátelé

Vojta Kidák Tomáško

Jednou to přijde a z kluků jsou muži, nad ránem mívají sny plné žen,
šlechtění hřebci, s napjatou kůží, holí si tváře i ve všední den.

Pak dostanou povel a rozstřílí nebe, pro malou hvězdičku na ramenou,
opilí slávou, mají jen sebe, do trávy zvrací, než zapomenou.

R: Zatracení přátelé smějou se, smějou a dobře ví, že s tím nic nenaděláš,
zatracení přátelé smějou se, smějou a drží nám místečko na mariáš.

Vím, kdy se z děvčátek stávají ženy, panenku za první, červený květ,
krásu jim kradou, seprané pleny a muži, co odchází dobývat svět .

Kdo by chtěl zpátky k povadlé růži, vždyťkolem rozkvetly chrpy a mák,
tak po všech cestách jdou prolhaní muži, pálí a boří a nechají tak.

R: ....